

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **GLOBTRANS, s. r. o. „v likvidaci“**
sídlem Ciolkovského 449/19, 734 01 Karviná-Ráj
zastoupený advokátkou Mgr. Romanou Mrózkovou
sídlem Široká 590/3, 736 01 Havířov-Město

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 43499-3/2018-900000-315 ze dne 12. 11. 2018, ve věci propadnutí vybraných výrobků

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou doručenu soudu dne 11. 1. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 43499-3/2018-900000-315 ze dne 12. 11. 2018, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj č. j. 1193-14/2017-570000-12 ze dne 19. 4. 2019. Domáhá se rovněž zrušení tohoto prvostupňového rozhodnutí. Tímto bylo vysloveno dle § 42d odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSpD“), propadnutí minerálního oleje, označeného jako „rozpuszczalnik do bitumów“, v celkovém množství cca 26 120 kg, jak byl zajištěn rozhodnutím č. j. 150427/2017-570000-32.5 ze dne 6. 11. 2017.

II. Žaloba, vyjádření žalovaného k žalobě a přednesy u jednání

2. Žalobce ve své žalobě namítl, že nesouhlasí se závěrem provedeného chemického rozboru, neboť prokázal, že 3. 11. 2018 naložil v rafinérii v Kandříně-Kozlí výrobek „rozpuszczalnik dobitumów“ (rozpouštědlo živic), a ten následně přepravoval. Celní úřad tvrdí, že předložený vzorek je minerální olej bez metylesterů mastných kyselin, obsahující kyslíkaté deriváty vyšších uhlovodíků, a podle doplňkových poznámek ke kap. 27 celního sazebníku odpovídá „plynovému oleji“. K tomu žalobce namítl, že doplňkové poznámky k Celnímu sazebníku nejsou právní normou. Dále namítl, že předmětný výrobek byl vyroben dle platných rozhodnutí vydaných v Polsku a zařazen do položky 3814090 kombinované nomenklatury. Žalobce namítl, že prvostupňový orgán vyhodnotil účelově výpověď J. J. (řidiče odvolatele), který dle orgánu nedovedl označit přesné místo vykládky v obci Šáhy na Slovensku; orgán však pominul jeho následné čestné prohlášení, kde přesně popsal, do jakého místa měl výrobek dopravit. Žalobce podotkl, že na CMR či jiných přepravních dokladech nemusí být uvedena přesná adresa místa určení. Žalobce dále vyslovil přesvědčení, že pokud měly správní orgány pochybnosti o místě určení dodávky předmětného zboží, měly vyslechnout navrženou svědkyni A. B., která organizuje dopravu a řídí řidiče; odmítnutím jejího výsledku bylo porušeno žalobcovo právo na spravedlivý proces. Žalobce vyslovil nesouhlas s rozбором odebraných vzorků a navrhl soudu provedení nových rozborů, kdy poznamenal, že Celně technická laboratoř není nezávislým zařízením. Poukázal též na to, že zboží bylo přes území ČR toliko přepravováno a důvodné podezření pracovníků celní správy nebylo při místním šetření ničím podloženo.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 4. 3. 2019 navrhl zamítnutí žaloby. Zrekapituloval průběh řízení před správními orgány a poukázal na to, že žalobní body se podstatně kryjí s námitkami odvolacími, pročez odkázal i na obsah napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že doprava vybraných výrobků musí být po celý její průběh provázena náležitými doklady, což se v projednávané věci nestalo. Upozornil, že žalobce výsledk A. B. nikdy v řízení nenavrhoval; správní orgány z úřední moci k jejímu výsledku, stejně jako k výsledku řidiče J. J., neshledaly důvody. Okolnost, že řidič nevěděl, kam přesně zboží veze, byla použita jen k dokreslení okolností případu, nemá sama o sobě žádný vliv na hodnocení dopravy vybraného výrobku bez předepsaných dokladů dne 3. 11. 2017. Pokud se týče námitek vůči Celně technické laboratoři, žalobce nikdy neuvedl

žádnou konkrétní okolnost svědčící o podjatosti laboratoře; mimoto zdůrazňuje, že disponoval referenčním vzorkem, na jehož základ si mohl obstarat vlastní rozbor a předložit jej v řízení ke konfrontaci. Pokud se týče námitek k důvodnosti podezření celních orgánů, tyto se jednak týkají jiného řízení (zajišťovacího), jednak jsou liché, neboť pochybnosti o řádné přepravě předmětného zboží byly dány. I pro výrobky, které jsou jen přes území ČR dopravovány, stanoví §30 ZSpD povinnost přepravy s průvodním dokladem, kterým řidič žalobce nedisponoval. Závěrem doplnil, že zákon správním orgánům neposkytuje při splnění zákonných podmínek žádný prostor k uvážení, zda propadnutí výrobků vysloví nebo ne, a dále zdůraznil, že správní orgány mají povinnost prokazovat pouze skutečnosti v rozsahu na nich ležícího důkazního břemene – v dané věci tedy to, že dne 3. 11. 2017 byly dopravovány vybrané výrobky, které jsou předmětem daně, a to bez předepsaných dokladů.

4. U jednání dne 14. 10. 2020 strany setrvaly na svých procesních stanoviscích. Strana žalující zdůraznila překroucení výpovědi řidiče a strana žalovaná skutečnost, že pro věc je rozhodující pouze to, že byl přepravován minerální olej, podléhající dani, bez příslušných dokladů.

III. Posouzení věci soudem

5. Z obsahu správních spisů plyne, že dne 3. 11. 2017 zjistili pracovníci celní správy na ložné ploše dopravního prostředku zboží o hmotnosti cca 26 120 kg, které bylo v předložených soukromoprávních dokladech označeno jako „rozpuszczalnik do bitumów“ (KN 38140090). Pracovníci celní správy pojali podezření, že se jedná o vybrané výrobky – a to minerální oleje (KN 2710). V listu CMR, který nebyl řidičem předložen, ale byl nalezen v jeho kabině, bylo uvedeno místo zahájení přepravy ul. Szkolna 15, 47-225 Kędzierzyn-Koźle, a místo ukončení ve slovenské obci Šáhy bez uvedení konkrétní adresy. Rozhodnutím prvostupňového orgánu č. j. 150427/2017-570000-32.5 ze dne 6. 11. 2017 byly zajištěno jak zboží, tak i dopravní prostředek. Z rozboru odebraného zboží bylo Celně technickou laboratoří zjištěno, že se jedná o vybraný výrobek – minerální olej KN 27101943. Následně byl zajištěný dopravní prostředek uvolněn a o zajištěném zboží rozhodnuto pod č. j. 1193-14/2017-570000-12 ze dne 19. 4. 2019 tak, že se vyslovuje propadnutí předmětného minerálního oleje. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Podle § 42 odst. 1 písm. a) ZSpD správce daně zajistí vybrané výrobky, popřípadě i dopravní prostředek, který je dopravuje, jestliže zjistí, že vybrané výrobky jsou dopravovány bez dokladu uvedeného v § 6, 27 a 27c, 30, 51, 100 nebo 100a s výjimkou uvedenou v § 50 odst. 8. Podle § 42d odst. 1 písm. a) ZSpD, pokud správce daně nerozhodne o uvolnění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku, rozhodne o

jejich propadnutí v případě, že je vlastník těchto výrobků nebo dopravního prostředku znám.

9. Soud před posouzením jednotlivých žalobních námitek předesílá, že pro vyslovení propadnutí postačí ve světle shora citovaných ustanovení ZSpD kumulativní naplnění tří skutečností: 1) je dopravován vybraný výrobek, 2) při jeho dopravě absentuje doklad předepsaný ZSpD, 3) vlastník výrobku je znám. Při naplnění těchto podmínek nemá správní orgán prostor k uvážení, a musí rozhodnout o propadnutí dotčeného vybraného výrobku (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Afs 148/2014-70 ze dne 27. listopadu 2014 a č. j. 7 Afs 55/2012-23 ze dne 27. února 2013).
10. Dále soud předesílá, že žalobní námitky se ve značné míře kryjí s námitkami odvolacími, aniž reagují na jejich vypořádání v napadeném rozhodnutí. Soud proto odkazuje v podrobnostech na napadené rozhodnutí, jež pokládá za správné.
11. Pokud žalobce nesouhlasil s chemickým rozbořem provedeným Celně technickou laboratoří, nic mu nebránilo – jak správně namítl žalovaný – použít svůj referenční vzorek a obstarat si vlastní analýzu vzorku odebraného zboží. Vzhledem k tomu, že tak neučinil, ani nenamítal nic konkrétního, co by závěry Celně technické laboratoře zpochybnilo, nevyhověl soud ani návrhu na provedení nových analýz v rámci řízení před soudem. Ve světle uvedených skutečností neobstojí ani argumentace rozhodnutími polských finančních a celních orgánů, neboť není-li předmětné zboží deklarovaným rozpouštědlem živic, jsou bez relevance úřední dokumenty k tomuto rozpouštědлу se vztahující.
12. Domnívá-li se žalobce, že doplňkové poznámky k Celnímu sazebníku nejsou právní normou, mýlí se. Článek 1 odst. 2 písm. c) nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku výslovně stanoví, že integrální součástí kombinované nomenklatury jsou mj. též doplňkové poznámky ke třídám a kapitolám (*additional section or chapter notes*). K tomu Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Afs 101/2010-83 ze dne 23. března 2011 uvedl, že je „zřejmé, že kombinovaná nomenklatura je jakožto součást nařízení závazná a přímo použitelná“. Závaznost doplňkových poznámek pro celní zařazení zboží opakovaně vyslovil i Soudní dvůr EU (srov. věc C-338/95, *Wiener S. I. GmbH*, odst. 10, a tam citovanou prejudikaturu).
13. Pokud se týče hodnocení sdělení učiněných řidičem J. J. a odmítnutí důkazního návrhu na svědeckou výpověď A. B., soud odkazuje na stanovisko žalovaného, a zdůrazňuje, že okolnosti přepravy jsou pro samotné rozhodnutí o propadnutí věci bezvýznamné.
14. Bez významu je pro podstatu věci i námitka, že zboží bylo přes území České republiky pouze přepravováno z Polska na Slovensko, neboť ZSpD i pro takový případ předepisuje v § 30 doklad, jímž řidič převážející předmětné zboží nedisponoval.

IV. Závěr a náklady řízení

15. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal. Soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 14. 10. 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu